

„Az Úr közel!”

Magyarországi Egyházak
Ökumenikus Tanácsának
Szövetsége

A MAGYARORSZÁGI EGYHÁZAK ÖKUMENIKUS TANÁCSA
MISSZIÓI ÉS EVANGELIZÁCIÓS BIZOTTSÁGÁNAK HÍRLEVELE

2020. január

A MEÖT közelgő eseményei:

- Január 19. vasárnap 18.00: Ökumenikus Imahét, országos nyitó istentisztelet (Kálvin tér)
- Január 27. hétfő 11.00: Elnökségi ülés
- Február 1. szombat 10.00: Világimanap előkészítő konferencia, Női Bizottság (MEÖT székház)
- Február 3. hétfő 12.00: Missziói és Evangelizációs Bizottsági ülés (MEÖT székház)
- Február 4. kedd 10.00: Theologiai Szemle Szerkesztőbizottsági ülés
- Február 6. szerda 13.00: Női bizottsági ülés (MEÖT székház)

Ének a kőszívű királyról
(részletek)

...

Elébe hullt a nép,
de meg se látta őket,
a könnyeket a porban,
az arcokon a könnyet.
Sötétben ült lován
a király, s hallgatott.
Nyomában éjszínű
lovak és lovasok.

Nem élt uralkodó
a földön gazdagabb,
nálánál vakmerőbb
soha, se zsarnokabb.
Övé a föld, az ég,
övé volt, senki másé,
a roppant tengerek
egyedül a királyé!

...

Hét nap s hét éjszaka,
hét hosszú éjszakán
bolyongott egymaga
az eltévedt király,
rengeteg mélyiről
míg végre kitalált,
és étlen, szomjasan
meglelte városát.

...

S hallotta szólni őt,
a sápadt idegent
tulajdon kisfia —
és nem ismerte meg.
És nem ismerte meg
tulajdon ifju nője,
kicsinyke kisfia
sikoltva bújt előle.

...

Hét álló éven át
bolyongott számkivetve,
hét álló éven át
nem lelve kegyelemre.
Pusztába ment, de a
sziklák is kitagadták,
tengerre szállt, de a
hullámok partra dobták.

Kívánta a halált,
de még annak se kellett.
Akkor a hajdani
király vad jajba kezdett.
Fölsírt boldogtalan
tenyerére borúlva,
mintha önnön szíve
jajához folyamodna.

...

Megnyílt a városa,
megnyíltak hajdani
hatalmas városa
ujjongó kapui.
S miként a hazatért
bűnbánók sírni szoktak,
sírt, csak sírt a király
hátán a szavasoknak.

...

Élt és uralkodott
még sok-sok évig aztán
országá népein,
hatalmas birodalmán.
Élt és uralkodott
még sok-sok éven át,
szeretve népeit,
szolgálva városát.

S hogy meghalt a király,
s könnyek közt eltemették,
századokon keresztül
őrizte még az emlék;
legendás életét
megőrizte a nép,
idézte, emlegette
a késő ivadékok:

Volt egyszer egy király,
szép volt és fiatal,
de kőből volt a szíve,
gőgös volt és szilaj.
sötétlő hajnalon

elment vadászni egyszer
szolgák hadával és
vérszomjas, gyors ebekkel.

Álló nap öldökölt,
de eltévedt a hajszán,
és ősz lett és öreg,
földönfutó aggastyán.
Elüzte őt a nép,
tulajdon ifju nője,
kicsinyke kis fia
sikoltva bújt előle.

De szörnyű vétkeik
megbánta s megtagadta.
Eljött a rengeteg
akkor és betakarta.
Az ég madarai
megittatták, etették.
Erdei szarvasok
erős hátukra vették.

Kicsinyke kis fia
sírva futott elébe,
kicsinyke kis fia
apjának kebelére.
Fiatal asszonya
arany ruhával várta,
aranylól szép ruhát,
lágú gyolcsot adott rája,
aranylól szép ruhát,
lágú gyolcsot adott rája.

Pilinszky János

Hírlevelünkbe a január havi áhítatokat

Hajdú Zoltán Levente

szóládi református lelkipásztor

írta

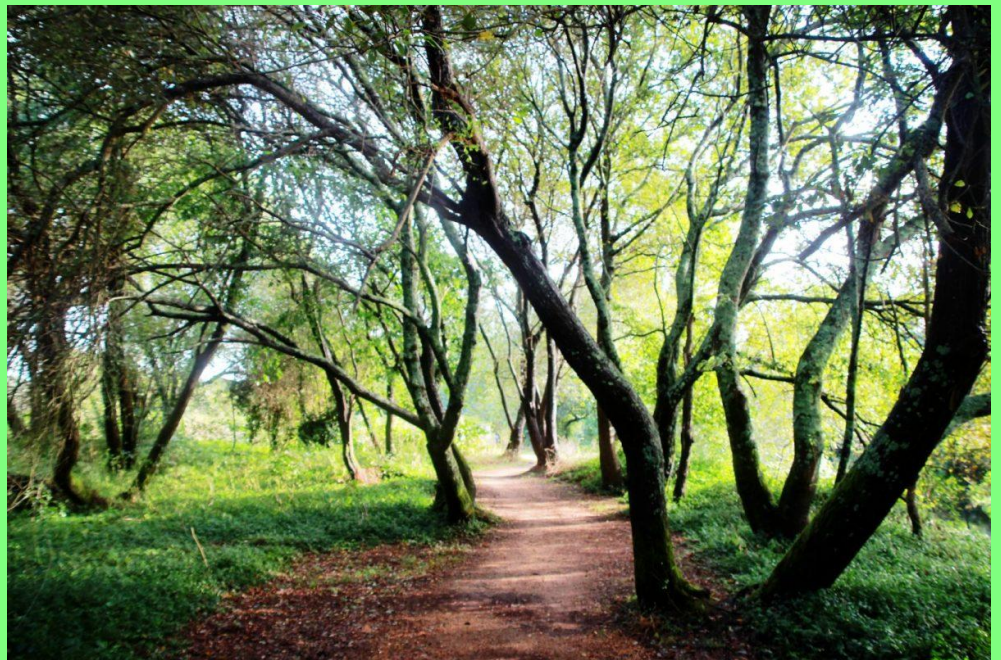
Barátaim!

*„Minden útját helyesnek tartja az ember, / de az Úr vizsgálja meg a szíveket.
Az igaz és törvényes cselekvést többre becsüli az Úr, / mint az áldozatot.” (Péld 21,2-3)*

Ember és ember között nem az tesz különbséget minőségileg, az életük minőségét tekintve, hogy melyiknek mennyi pénze, mennyi befolyása, hatalma van, hanem az, hogy az egyik tud, képes reflektálni az élete eseményeire, történéseire, azaz szembe tud és akar nézni önmagával és szüntelenül korigálja önmagát, a másik pedig nem akarja ezt, vagy nem képes erre. Erről beszél az ige első verse is: *„Minden útját helyesnek tartja az ember, de az Úr vizsgálja meg a szíveket.”*

Igen, sokan, nagyon sokan élnek úgy, élik úgy az életüket, hogy nem foglalkoznak erkölcsi kérdésekkel, nem néznek szembe azzal, hogy az életük vajon milyen életrend, élet-értékrend mércéjén állna meg. Csak élik a mindennapokat, használják, kihasználják a kínálkozó lehetőségeket, és rendre felmentik magukat, amikor szembe kellene nézniük tetteik morális konzekvenciáival, hiszen: *„Minden útját helyesnek tartja az ember, ...”*

De van ebben a bibliai kijelentésben valami különös! Mert nem azt mondja, hogy egyes emberek ilyenek, egyes emberek élik csak így az életüket, hanem egyöntetűen fogalmaz. Az emberről egységesen mondja azt, minden emberre vonatkoztatva, hogy: *„Minden útját helyesnek tartja az ember”*. Mert ilyen az ember! Mert ilyen minden ember. Te is és én is. Ugyanis az édenkerti bűneset óta kitűnően megtanulta az ember, hogy tetteinek következményei alól igyekezzék kibújni, vagy igyekezzék ezeket a következményeket másra hárítani: *„Az ember így felelt: Az asszony, akit mellém adtál, ő adott nekem a fáról, és így ettem. Akkor az Úristen megkérdezte az asszonyt: Mit tettél? Az asszony így felelt: A kígyó szedett rá, azért ettem.” (1Móz 3:12-13)*

Ilyen az ember. A legjobb szándéka mellett is ilyen. És még ha rá is döbben önmagában elveszett voltára, akkor sem juthat túl a Pál apostol által megfogalmazott felismerésen, a keserű tény pusztá felismerésén, amit a *Római levélben* így ír le az apostol: *„Hiszen amit teszek, azt nem is értem, mert nem azt cselekszem, amit akarok, hanem azt teszem, amit gyűlölök.”* Majd valamivel később így folytatja: *„Mert (...) arra, hogy akarjam a jót, van lehetőségem, de arra, hogy megtegyem, nincs. Hiszen nem azt teszem, amit akarok: a jót, hanem azt cselekszem, amit nem akarok: a rosszat.” (Rm 7,15; 18b-19)*

... és attól félek, hogy még közöttetek is vannak, akik most értetlenkednek, hogy miért vagyok én ilyen lesújtó véleménnyel az emberről, holott ez, amiről most beszélek, nem pusztán az én véleményem, hanem az Isten véleménye, a Biblia kijelentése az emberről, ... az Istentől elszakadt emberről.

De hála az Úrnak, ennek a *Példabeszédek* könyvéből idézett bibliai versnek van egy második fele is. Mert nem csak azt mondja el, hogy: „Minden útját helyesnek tartja az ember”, hanem azzal folytatja, hogy: „de az Úr vizsgálja meg a szíveket.”

Hogyan is kezdtem az igemagyarázatot? Azt mondtam, hogy ember és ember között nem az tesz különbséget minőségileg, az életük minőségét tekintve, hogy melyiknek mennyi pénze, mennyi befolyása, hatalma van, hanem az, hogy az egyik tud, képes

reflektálni az élete eseményeire, történéseire, azaz szembe tud és akar nézni önmagával és szüntelenül korrigálja önmagát, a másik pedig nem akarja ezt, vagy nem képes erre.

Ha tehát azt látjuk, hogy önmagunkban nem vagyunk képesek erre az önreflexióra, erre az önmagunkkal szembeni következetesen kritikus morális, erkölcsi szembenézésre, akkor ez csak egyféleképpen történhet meg mégis bennünk, az életünkben, ha lemondunk az életünkről, az életünk „önigazgatásáról”, és átadjuk a vezetést, az igazgatást, ... teljesen, egyre teljesebben adjuk át a vezetést, az igazgatást Istennek az életünkben. Igen, pontosan erről beszél az Úr Jézus, amikor azt mondja az őt keresőknek, az őhöz fordulóknak, akik valószínűleg ugyanúgy, mint mi, önmagukra is rá szerettek volna tálni: „Ha valaki énutánam akar jönni, tagadja meg magát, vegye fel a keresztyét és kövessen engem. Mert aki meg akarja menteni az életét, elveszíti azt, aki pedig elveszíti az életét énértem, megtalálja azt.” (Mt 16,24-25)

Egy új év kezdődik. Már a harmadik évtized az új évezredből. És mindannyian úgy érezzük, hogy csak úgy repülnek az évek, sőt az évtizedek. Ha vizont arra tekintünk vissza, hogy mennyi fogadkozásunk, nagy elhatározásunk volt már ezek alatt az évek, évtizedek alatt, és hányszor vallottunk csúfos kudarcot, leginkább önmagunk előtt, lehet, hogy sokan közületek már eljutottak odáig, hogy rezignált egykedvűséggel kezdik az újévet, és már nem is gondolnak, nem is mernek gondolni semmilyen változásra. „Nem, hiszen — ezt mondják magukban — úgysem sikerül, mert nem sikerült eddig sem, nem fog sikerülni ezután sem.”

És ez így van rendjén! Ez a helyes hozzáállás! Ha nem akarsz 2020-ban újra csak nagy csalódásokba beleszaladni, akkor ne is akarj az önnön erőfeszítéseidre alapozottan valami újba belevágni, ne is akarj az önnön erőfeszítéseidre alapozottan valami újat kezdeni!

... hanem bízd rá, bízd rá ezt a most kezdődő évet, évtizedet, bízd rá az évedet és az életedet arra az Úr Jézusra, aki megvizsgál téged is, megvizsgálja a te utaidat is: az eddigieket is, meg a napról-napra ezután következőket is. Megvizsgálja a te szívedet is, hogy még maradt-e

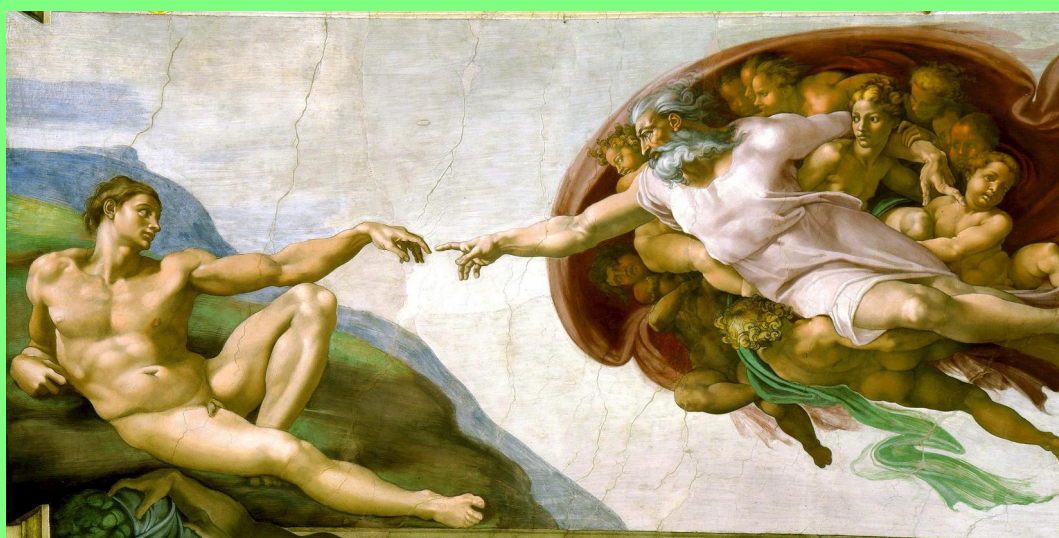

benne 2020-ra és az utánra is abból a gyermeki, odaadó, önmagadat neki odaadó bizalomból, amellyel el lehet kezdeni, ... amellyel még te is el tudod kezdeni, ... amellyel érdemes, mert van értelme és távlata elkezdened.

Az alapige első versét tehát most már érted, de inkább úgy mondom: érzed, átérzed, hogy mit mond, mit üzen neked 2020-ra: „*Minden útját helyesnek tartja az ember, de az Úr vizsgálja meg a szíveket.*” Viszont van ennek az alapigének egy második verse is, ami így szól: „*Az igaz és törvényes cselekvést többre becsüli az Úr, mint az áldozatot.*” Hát ez miről beszél?

Ez a vers a „következmény”. Az eddig elhangzott „elvi alapozás” után a „hogyan”, a „gyakorlat”. Mert Isten nem vár tőled 2020-ban semmilyen áldozatot! Most ezennel és ünnepélyesen felszabadítalak benneteket arra, hogy 2020-ban soha semmit nem kell tennetek a gyülekezetetekért, vagy az Isten ügyében, amit kényszernek, vagy tehernek éreznétek! Amire azonban az ige is hív, az ígében Isten is hív, és Isten nevében hívlak én is téged, az az, hogy engedd őt, az Istent cselekedni, dolgozni önmagadban. Mert ez az egyptlen dolog, amit tehetsz!

Csak ez, ha engeded őt, az Istent cselekedni, dolgozni önmagadban. Mert *igaz és törvényes cselekvés*, ahogy az alapige mondja, csak akkor születik benned, születik az életedben, ha ő dolgozik, ha ő cselekszik benned. Ha hagyod, engeded őt egyre inkább, egyre teljesebben jelen lenni az életedben.

Hát kezd így 2020-ban az évet vele! Hát kezd így, 2020-ban a napjaidat vele, hogy: „Uram, te tedd értelmessé, te tedd értékessé a napjaidat, az évemet!”

És kérdezz rá újra meg újra, kérdezz rá önmagadban, de kérdezz rá önála, hogy: „Uram, te vagy az, te voltál az, aki cselekedtél bennem és velem? Vagy újra csak

elszakítottam magam tőled, és ezért kényszerültem ismét mentegetőzésekbe és magyarázkodásokba?”

... és így leszel más emberré. Olyan emberré, aki eddig nem voltál, akivé Isten formált téged, akivé Isten naponkénti benned-jelenléte formálta az életedet. Így következik be olyan minőségi változás benned, hogy — vele és általa, Istennel — képes leszel reflektálni az életed eseményeire, történéseire, az-az szembe tudsz és akarsz nézni önmagaddal és képes és kész leszel szüntelenül korigálni önmagad, ... pontosabban ő, a benned élő Isten teszi majd ezt meg veled. Mert: „*Minden útját helyesnek tartja az ember, de az Úr vizsgálja meg a szíveket.*”

Az Úr vizsgálja meg a szívedet, még hozzá azért, hogy az ő igazságával és az ő krisztusi kegyelem-törvényének biztonságával és békességével tölts be 2020-ban az életedet. Mert ő erre, erre a vele megújult, vele szüntelenül megújuló életre hívott el téged!

Kedves Testvéreink!

Havi hírlevelünkbe, amely számos felekezet gyülekezeteibe, gyülekezeti tagságának körébe jut el elektronikus úton, szeretettel várjuk ökumenikus tárgyú híreiket, beszámolóikat!

Egyúttal felhívjuk kedves figyelmüket, hogy a hírlevél e-mailben továbbküldhető, illetve, ha van olyan ismerősük, aki havonta szeretné megkapni a hírlevelet, akkor a MEÖT e-mail címére (oikumene@meot.hu) küldött levélben adják meg az e-mail címet, és a következő hónaptól eljuttatjuk a hírlevelünket!

Testvéri szeretettel:
„Az Úr közel!” hírlevél szerkesztői

*"...nem mindennapi kedvességet
tanúsítottak irántunk..." (ApCsel 28,2)*

A Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsa

MEGHÍVJA AZ
ÖKUMENIKUS IMAHÉT NYITÓ
ISTENTISZTELETÉRE

IDŐPONT:

2020. JANUÁR 19., VASÁRNAP 18:00 ÓRA

Szentbeszédet mond: Dr. Erdő Péter bíboros

Igét hirdet: Kondor Péter evangélikus püspök

HELYSZÍN: BUDAPEST, KÁLVIN TÉRI REFORMÁTUS TEMPLOM